

КОАЛИЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЈЕГЛИЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ
KOALICIJA UDRUŽENJA IZBJEGLICA U REPUBLICI SRBIJI
COALITION OF REFUGEE ASSOCIATIONS IN THE REPUBLIC OF SERBIA

ОТВОРЕНО ПИСМО КОАЛИЦИЈЕ УДРУЖЕЊА ИЗБЈЕГЛИЦА
ПРЕДСЈЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БОРИСУ ТАДИЋУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРЈАТ ПРЕДСЈЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
БЕОГРАД

Београд, 15. март 2012.

Поштовани господине Предсједниче Републике,

Примљено: 15.03.2012			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01			

Обраћамо Вам у име Коалиције удружења избјеглица која окупља већину избјегличких удружења. У претходне дviјe године упутили смо Вам 11 службених дописа са молбом да примите нашу делегацију поводом различитих догађаја (Свјетски дан избјеглица 20. јуна 2010. године; посета Предсједника Републике Хрватске Иве Јосиповића Србији 19. јула 2010. године; обиљежавање страдања и прогона Срба у хрватској операцији «Олуја» 04. августа 2010. године; усвајање Петиције избјеглих и прогнаних Срба из Републике Хрватске од стране 104 избјегличка удружења 19. октобра 2010. године; попис становништва у Хрватској од 01. до 28. априла 2010. године; предаја потписа подршке Петицији избјеглих и прогнаних Срба из Републике Хрватске 18. фебруара 2011. године, посјета Предсједнице хрватске Владе Јадранке Косор 01. априла 2011. године; посјета предсједника Европске комисије Жозе Мануел Бароза 19. и 20. маја 2011. године; посјета Високе представнице Европске комисије за спољну политику и безбедност Кетрин Ештон 26. маја 2011; Свјетски дан избјеглица 20. јун 2011. године; конференција министара спољних послова Србије, Хрватске, БиХ и Црне Горе на тему избјеглиштва 07. новембра 2011. године).

Са жалошћу морамо констатовати да Ви лично, ни Ваш кабинет, нисте сматрали за потребно да, барем једном, примете нашу делегацију, нити да, барем, писмено одговорите на један од поменутих 11 дописа. Због тога смо принуђени да Вам се, по 12 пут, обратимо на овај начин. Повод за ово писмо јесте чињеница да ћете 15. марта 2012. године примити представнике Срба из региона на састанак на коме ћете их, према информацијама из медија, обавјестити да ће бити донета уредба која ће омогућити стицање српског држављанства без обавезе наплаћивања таксе у висини 120 евра. Сматрамо да има пуно важнијих проблема са којима се суочавају Срби у региону, укључујући избјегла и прогнана лица, него што је питање таксе у вези стицања српског држављанства.

Поштовани господине Предсједниче Републике, тражимо у име пола милиона избјеглих лица и грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у државама насталим на подручју бивше Југославије да одговорите јавности на слиједећа питања:

1. Зашто сте одбили да подржите Петицију избјеглих и прогнаних Срба коју је својим потписом подржало преко 70.000 оштећених грађана, и којом само тражимо поврат својих одузетих имовинских и стечених права, исте стандарде у суђењима за ратне злочине и коначно рјешавање питања несталих лица;

2. Зашто нисте подржали нашу иницијативу да се отвори суштински дијалог са Загребом, Сарајевом и Љубљаном о проналажењу правичног и трајног рјешења проблема оштећених грађана и правних лица на темељу Анекса Г Бечког споразума о сукцесији? У поменутом Анексу се јасно наводи да ће свим грађанима бити заштићена и враћена права која су имали на дан 31.12.1990. године. По међународном праву Бечки споразум о сукцесији је међудржавни споразум који има јачу правну снагу од домаћих закона.
3. Зашто је посланичка група за Европску Србију одбила подржати нашу иницијативу да Скупштина Србије, први пут од 1990. године, усвоји Резолуцију о поштовању људских права избеглих и прогнаних лица и других оштећених грађана? Циљ Резолуције јесте да обавеже Владу да води политику активне подршке оштећеним грађанима у остваривању њихових одузетих имовинских и стечених права у Босни и Херцеговини, Хрватској и Словенији;
4. Зашто нисте подржали нашу иницијативу да Влада Србије и Град Београд оснују Фонд за пружање помоћи избејглим, прогнаним и расељеним лицима? Средства из оба Фонда била би, између осталог, усмјерена на рјешавање стамбених потреба лица смештених у колективним центрима и подстанарском статусу, као и на пружање помоћи лицима да поврате своја одузета имовинска и стечена права у земљама претходног пребивалишта. Дио средстава из Фонда Владе и Фонда Града Београда био би усмјерен на пружање помоћи другим угроженим грађанима у локалној заједници.
5. Зашто сте одбили да подржите наша два захтјева да министар спољних послова Србије Вук Јеремић на министарској конференцији која је одржана 07. новембра 2012. године у Београду, не потпише Заједничку декларацију у садашњем облику зато што она своди наша права на социјално-хуманитарни ниво и друго, да министар Јеремић предложи својим колегама у Загребу, Сарајеву и Подгорици да се нацрт Заједничке декларације допуни одредбом према којој се четири државе обавезују да ће коначно започети дијалог и постићи договор о повратку наших незаконито одузетих имовинских и стечених права?
6. Зашто нисте предузели конкретне мјере за што брже рјешавање питања несталих лица, иако сте се декларативно заложили у сустерима са Предсједником Хрватске Ивом Јосиповићем да је, цитирам, „судбина несталих најтеже отворено питање“?

У Београду, 15. марта 2011. године

Предсједник Коалиције удружења избеглица

Миодраг Линта

Линта

П.С. Анекс Г Бечког споразума о сукцесији